

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu **J. F.**, bytom Z. č. X., V., proti žalovanému **Sociálna poisťovňa, ústredie**, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 042-4966-1722/2003/Odv. zo dňa 27.10.2003, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S 191/2004-33 zo dňa 15.12.2004, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 191/2004-33 zo dňa 15.12.2004 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.2, písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 042-4966-1722/2003/Odv. zo dňa 27.10.2003, ktorým žalovaný ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec č. 800/500-268-1006/2002 zo dňa 23.9.2002 o odmietnutí žiadosti o poskytnutie informácií žalobcovi podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) a § 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok). Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle § 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, je povinnosťou pobočky sprístupňovať informácie v rozsahu rozhodovacej činnosti. Rozsah je určený v § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2, písm. a/ O.s.p. zrušil z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že spor medzi účastníkmi je daný rozdielnou aplikáciou ustanovenia § 2 zákona č. 211/2000 Z. z. v tom, v akom rozsahu sú povinné osoby poskytovať žiadateľovi informácie. Záver žalovaného uvedený v napadnutom rozhodnutí, že podľa § 2 ods.1, 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, Sociálna poisťovňa ako právnická osoba zriadená zákonom, je povinnou osobou, ktorá je povinná sprístupniť informácie iba v rozsahu je rozhodovacej činnosti, je nesprávny.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že vec bola krajským súdom po právnej stránke posúdená nesprávne a navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedol, že poukazuje na nesprávny výklad krajského súdu týkajúci sa ustanovenia § 2 ods.1 a 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, podľa ktorého krajský súd zaradil Sociálnu poisťovňu do okruhu povinných osôb, povinných sprístupniť všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, a ktoré nie sú označené ako tajné. Sociálna poisťovňa zastáva právny názor, že je povinnou osobou podľa § 2 ods.1 tohto zákona, t.j. je povinná sprístupniť informácie iba v rozsahu svojej rozhodovacej činnosti v oblasti verejnej správy ako verejnoprávna inštitúcia podľa § 3 ods.2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni platného a účinného do 31.12.2003 a od 01.01.2004 podľa § 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca žiadal o sprístupnenie informácií súvisiacich s prevádzkovou činnosťou Sociálnej poisťovne, ktoré nepatrili do okruhu sprístupňovaných informácií vymedzených sociálnej poisťovni zákonom o slobodnom prístupe k informáciám, Sociálna poisťovňa ich oprávnene odmietla sprístupniť. Žalovaný ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. SžoKS 193/03 z 24.09.2004.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16.08.2005 k odvolaniu žalovaného uviedol, že problém nesprístupňovania informácií žalovaným vidí v pretrvávajúcom pracovnom spore od r. 1997. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods.1 O.s.p na pojednávaní a podľa § 246c, § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 2 ods.1 zákona č.211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode

informácií) v znení neskorších predpisov osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 2 ods.2 zákona o slobode informácií povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom alebo obcou podľa osobitného zákona.

Najvyšší súd zistil, že medzi účastníkmi konania je sporný rozsah osobnej pôsobnosti. zákona o slobode informácií, ktorý je uvedený v ust. § 2 zákona, t.j. okruh osôb, ktoré zákon určuje ako povinné osoby. Žalobca okrem tohto, že spĺňa rozsah osobnej pôsobnosti podľa § 2 ods.1 zákona ako právnická osoba, ktorej zákon zveril právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, spĺňa i osobnú pôsobnosť zákona určenú podľa § 2 ods. 2 zákona, pretože je právnickou osobou zriadenou zákonom (§ 2 ods.1 zákona č. č. 274/1994 Z. z., ako verejnoprávna inštitúcia, § 120 ods.2 zákona č. 461/2003 Z. z.). Rozsah osobnej pôsobnosti podľa § 2 ods. 2 zákona o slobode informácií neobmedzuje okruh povinného poskytovania informácií iba na rozsah rozhodovacej činnosti. Legálne definície povinných osôb uvedené v ustanoveniach § 2 v odsekoch 1, 2, 3 zákona o slobode informácií sú na sebe navzájom nezávislé a preto ak povinná osoba napĺňa pojmové znaky viacerých z nich, podlieha právnomu režimu najširšej, ktorú spĺňa, pričom legálna definícia s užším rozsahom je fakticky konzumovaná širšou. Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 250k ods.1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca trovy odvolacieho konania nevyčíslil. Žalovaný úspech v odvolacom konaní nemal a nárok na náhradu trov odvolacieho konania mu nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 25. januára 2006

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Bartalská